2 conditii existente la nunta din Cana,şi de la care avem ce învăţa, una generala si alta particulara:

1.Maria:să faceţi tot ce vă va spune El – o poruncă biblică general valabilă. Fapte 10:43(toţi proorocii mărturisesc despre El).

2. Isus: umpleţi vasele acestea cu apă, în acel caz - In alte cazuri va va spune sa le umpleţi cu pâine, sau cu ce are El nevoie ca El să le înmulţească. Înţelegeţi? Umpeţi-le cu dragoste,cu respect,chiar dacă ţie greu.Umpleţi-le. Ascultarea omului atrage minunea Lui Dumnezeu care soluţionează falimentul.Când vă veţi confrunta cu falimentul, pentru că veţi confrunta, unde sunt oameni sunt şi probleme, dar să mai ştiţi şi că unde este Isus sunt şi soluţii. Dacă însă Isus nu este prezent nu sunt nici soluţii. De aceea prin ascultare ţineţi-L pe Isus prezent. Elva fi atunci cadoul şi binecuv.voastră.

Faci tot ce poţi şi poţi doar ceea ce vrei !

Gen. 24:49-65

Introducere: Cuvintele sunt un fragment de suflet care a inghetat. Ele sunt facute sa adaposteasca sentimente, trairi emotionale si fragmente de vise. Cine ar putea sa descrie in cuvinte taina unei vieti de familie? Cine ar putea sa aseze in expresii măiastre trăirile dintre doi oameni care se iubesc?
Pentru aceasta nuntă am ales sa mă aplec asupra a trei astfel de cuvinte care descriu câte ceva din frumuseţea din cadrul unirii conjugale.

Cele trei cuvinte sunt: *stapan*, *tovaras* şi *domn*. Fiecare dintre ele se gasesc in texte din Biblie.

1. “Stapan”.
Textul din Geneza 24 ne spune ca robul venit dupa Rebeca dorea sa se intoarca la stapanul sau, Avraam. El nu era de capul sau. Avea o datorie si trebuia sa o indeplineasca. O asemenea realitate exista si in viata de familie. 1 Corinteni 7:4 spune: “Nevasta nu este stapana pe trupul ei, ci barbatul. Tot astfel, nici barbatul nu este stapan peste trupul lui, ci nevasta”, şi nu uitaţi că într-o zi vă veţi întoarce pentru a prezenta soţia Stăpânului.

2. “Tovaraş”.
Acesta este un cuvant pe care trebuie sa-l recuperam din vremuri de trista amintire si să-l răscumparam pentru a-l aduce inapoi in Biserica.
Filipeni 4:3 ne vorbeste despre frumusetea tovarasiei: “*Si pe tine, adevarat tovaras de jug*, … impreuna cu ceilalti tovarasi de lucru ai mei, ale caror nume sunt scrise in cartea vietii”.
Biblia spune: “Nu va injugati la un jug nepotrivit!” Casatoria este un fel de parteneriat cu drepturi egale, la bine si la rau, in bogatie sau belsug, in sanatate sau in boala.”

3. “Domn”
“Astfel se impodobeau odinioara sfintele femei, care nadajduiau in Domnul si erau supuse barbatilor lor; ca Sara, care asculta de Avraam, si-l numea “Domnul ei”.
Numirea de “domn” este diferita de aceea de stapan. “Domn al tarii Romanesti” numea o persoana regala, respectata si pretuita in popor.

Verigheta – “cea mai mica catusa din lume”!?

“Verigheta nu poate fi asemanata cu o catusa!” Mi-am scos-o ganditor din deget si ma uitam la ea fascinat… In clipa aceea am inteles! De undeva de departe, cineva mi-a soptit in cuget ca realitatea este mult mai frumoasa, verigheta este in realitate o “coroana” de aur, iar nunta este o festivitate de “incoronare”!

Familia este regatul in care sotul si sotia sunt “rege” si “regina”! Pentru ca nu este practic sa purtam toata ziua cununile pe frunte, oamenii s-au gandit sa faca niste copii mai mici ale lor pe care sa le putem purta intotdeauna pe deget.

Casnicia este locul unde suntem “domn” si “doamna”. În ochii partenerului nostru de viata suntem pe locul intai! Suntem cea mai importanta persoana din lume!

Nu conteaza cum ma privesc ceilalti si nu conteaza cate parale fac in ochii lor. Cand trec pragul casei mele, intru in regatul in care sunt rege, iar la usa ma intampina cu un zambet “regina”!

Sotilor, daca vreti sa fiti tratati ca un rege, tratati-va sotia ca pe o regina!

Faptul ca am un inel in deget, faptul ca port o verigheta, inseamna ceva. Am pe ea scris un nume, Ionela, si asta inseamna ca exista pe aici pe aproape cineva care are drept de proprietate asupra mea si asupra careia am drept de proprietate; inseamna ca exista aici cineva cu care sunt “tovaras” pentru tot restul vietii mele; si mai inseamna ca exista un regat al familiei mele in care am o regina si sunt eu insumi rege!
Doamne, ajuta-ne sa traim la inaltimea acestor frumoase realitati!

Zidește caracter în copiii tăi

Posted on ianuarie 9, 2014 | Scrie un comentariu

1. – “Poruncile acestea … să le întipăreşti în mintea copiilor tăi” (Deuteronom 6:6-7)

Un mare predicator a spus odată: “când vremurile sunt tulburi strigăm: “Doamne, dă-ne bărbaţi pe măsura munţilor noştri”. Drept răspuns, Dumnezeu ne dă copii şi spune: “lată materialul de construcţie”. Copiii noştri sunt: “material de construcţie” şi noi trebuie să-i transformăm în bărbaţi şi femei ai lui Dumnezeu. lată un proiect după Biblie.

Mai întâi, "*poruncile acestea pe care ti le dau astăzi, să le ai în inima ta*". Părinţilor, dacă nu practicaţi principiile spirituale, nici copiii voştri nu o vor face. Într-adevăr, dacă nu trăieşti ceea ce predici, cuvintele tale vor ajunge la urechi surde şi vor da naştere unor inimi rebele. Nu trebuie să fii perfect, dar trebuie să fii autentic.

În al doilea rând, "*să le întipăreşti în mintea copiilor tăi*". Trebuie să subliniezi, să accentuezi, să arăţi, să limpezeşti, să bati toba şi să întipăreşti.
Nimic trecător sau pasiv aici! Trebuie să fie un proces deliberat, complet, activ şi repetat.

În al treilea rând, "*să vorbeşti de ele*". Trebuie să vorbeşti, nu cu tonuri religioase pe care nu le înţeleg, ci cu limbaj normal, în mod natural, în momente naturale. "Să vorbeşti de ele când vei fi acasă", în confortul decorului familial. "Când vei pleca în călătorie", în mediul simplu al discuţiilor în drum spre parc sau spre şcoală. "Când te vei culca şi când te vei scula", căutând oportunităţi, deoarece momentele de învăţare vin şi pleacă neanuntate. Părinţii care "se bucură de zi" descoperă că Dumnezeu i-a echipat să-şi modeleze copiii făcându-i bărbaţi şi femei ai lui Dumnezeu.

I. Învată-i pe copiii tăi importanta de a sta în picioare pentru ceea ce este drept. Copiii noştri gravitează spre tot ce le face plăcere persoanelor importante din viata lor – bun sau rău – din nevoia lor de a fi acceptaţi. Dacă cei din anturaj fac ceva, aprobarea lor va reprezenta o influentă puternică asupra lor. Nu întotdeauna e vorba de copii cuminţi versus copii răi sau despre moralitate versus imoralitate – ci de faptul de a fi copil! Solomon, amintindu-şi de propriile tendinţe ale tinereţii, ne-a sfătuit: "dacă nişte păcătoşi vor să te amăgească, nu te lăsa câştigat de ei!

Dacă-ti vor zice: "Vino cu noi!… să nu porneşti la drum cu ei" (Proverbe 1:10-15). Devenim ca cei cu care ne însoţim şi dacă copiii noştri trebuie să stea în picioare pentru Dumnezeu împotriva influentelor distrugătoare, ei au nevoie de instruire în câteva domenii. în primul rând, calităţile unei prietenii adevărate. învată-i că adevăraţii prieteni caută interesele reciproce şi cei care ii conduc spre pericol sau păcat nu sunt prieteni. în al doilea rând, inevitabila lege a consecinţelor. "Ce seamănă omul, aceea va şi secera.

Cine seamănă în firea lui pământească, va secera … putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viata veşnică" (Galateni 6:7-8). Şi întăreşte-ti învăţătura refuzând să-i salvezi din mijlocul consecinţelor. In ultimul rând, tipul corect de eroi. În loc de staruri rock sau celebrităţi sportive cu un caracter îndoielnic, prezintă-le copiilor tăi eroii din Biblie care sub presiune au fost un model de evlavie, neprihănire şi curaj!

II. Învată-i pe copiii tăi să răspundă în mod corespunzător îndrumării şi mustrării lui Dumnezeu. Ajută-i să înţeleagă că mustrarea lui Dumnezeu nu înseamnă respingere. "Fiule, nu dispretui mustrarea Domnului, şi nu te mâhni de pedepsele Lui. Căci Domnul mustră pe cine iubeşte, ca un părinte pe copilul pe care-l iubeşte!" (Proverbe 3:11-12).
Pentru a-i ajuta să înţeleagă asta, mai întâi învată-i să răspundă corect la mustrarea ta. Regulile

pe care nu le aplici acum, vor fi aplicate de altcineva mai târziu, cu un pret mai mare. Dar fă ca mustrarea ta să fie corectă, nu în exces. Şi fii constant. Nu îngădui azi ce ai pedepsit ieri. A spune lucruri precum: "De câte ori ti-am spus?" sau "Dacă mai faci asta vreodată, te pedepsesc" înseamnă că nu eşti serios şi că ei au mai multe avertizări înainte ca tu să acţionezi. Aplică ceea ce spui!

Nu ameninţa dacă nu intenţionezi să mergi până la capăt. În al doilea rând, învată-i să răspundă corect la persoane în poziţie de autoritate. "Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu" (Romani 13:1). Nu discredita poliţia, profesorii, directorii, pastorii şi aşa mai departe. Dacă faci aşa, lucrul acesta se va întoarce împotriva ta şi a copiilor tăi.

III. Împărtăşeşte-le experienţele tale de creştere personală prin mustrare. Spune-le că nu eşti perfect; asta îi va ajuta să se raporteze laumanitatea ta ca părinte şi le va da speranţă. "Dacă mama şi tata au învăţat prin faptul că au fost mustraţi când au greşit, şi eu pot face la fel". Momentele de discuţii personale bine alese sunt mult mai eficiente decât cicăleala şi "predicile"!

IV. Învată-i pe copiii tăi să facă fată ispitei. Spune-le să se aştepte la ea şi să nu fie copleşiţi de cât de des se confruntă cu ea. "Fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit" (lacov 1:14). Copiii tăi trebuie să ştie cum să facă fată la două surse puternice de ispită. Prima, ispita în domeniul păcatului sexual. Televizorul şi internetul fac ca totul, de la normalitate la perversiune, să fie la fel de disponibil precum oxigenul, momindu-i să experimenteze prin comportamente ce distrug sănătatea, relaţiile şi viata. Şi ei au nevoie de mai mult decât de o scurtă discuţie jenantă despre relaţii intime. Învaţă-i devreme, regulat şi clar.

"Fiule … buzele femeii străine strecoară miere … dar la urmă este amară ca pelinul, ascuţită ca o sabie cu două tăişuri … paşii ei dau în locuinţa morţilor… depărtează-te de drumul care duce la ea … ca nu cumva să gemi, la urmă, când carnea şi trupul ti se vor istovi" (Proverbe 5:1-11).

Solomon a spus-o răspicat pentru copiii lui. Fă la fel. A doua, ispita în domeniul dependenţelor. Din nou Solomon este pregătit pe poziţie. "Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările?… neînţelegerile? .. plângerile?… rănirile fără pricină?… ochii roşi? Ale celor ce întârzie la vin, şi se duc să golească paharul cu vin amestecat" (Proverbe 23:29-30).

Viaţa unui dependent nu este distractivă! "Pe urmă ca un şarpe muşcă … Ochii ţi se vor uita după femeile altora, şi inima îţi va vorbi prostii" (v. 32-33). Nu-I lăsa pe vrăjmaş să-ţi amăgească copiii. Roagă-te cu credinţă, pune în inima lor Cuvântul Său care schimbă viaţa, crede-L pe Dumnezeu şi priveşte cum lucrează!
5. – "Poruncile acestea … să le întipăreşti în mintea copiilor tăi" (Deuteronom 6:6-7) -
V. Învată-i pe copiii tăi cum să se raporteze la bani. Căminul tău este o clasă în care se predau aptitudini legate de gestionarea banilor, aşadar învată-i că dacă îl cinstesc pe Dumnezeu din punct de vedere financiar, şi El îi va cinsti. "Cinsteşte pe Domnul cu averile tale, şi cu cele dintâi roade … căci atunci grânarele îti vor fi pline de belşug …" (Proverbe 3:9-10).

Înainte de a-i da bani fiului sau fiicei tale, învată-i cum să-i gestioneze cu responsabilitate ca să evite "sindromul fiului risipitor" (Luca 15:11-32). Atitudinea fiului risipitor fată de bani şi modul greşit în care i-a utilizat l-au costat scump. Dă-i copilului tău înţelepciune biblică în patru domenii – câştig, dărnicie, cheltuire şi economisire – şi-i vei aşeza sub binecuvântarea lui Dumnezeu.

Învaţă-i pe copiii tăi Cuvântul lui Dumnezeu referitor la darea şi luarea cu împrumut şi despre credit. Într-o cultură condusă de reclame ingenioase şi cărţi de credit obţinute uşor şi cu dobânzi mari, copiii trebuie să înţeleagă care sunt consecinţele deciziilor lor financiare. Versetul "învaţă pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, şi când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea" (Proverbe 22:6) nu este o afirmaţie izolată.

Citeşte următorul verset: "Bogatul stăpâneşte peste cei săraci, şi cel ce ia cu împrumut, este robul celui ce-i dă cu împrumut" (v. 7). Invaţă-i că ceea ce pare a fi calea rapidă spre belşug poate deveni calea sigură spre sărăcie. învată-i să-şi amâne propriile lor satisfacţii până când îşi pot permite ceea ce îşi doresc. Nu le garanta împrumuturi. Biblia spune: "Nu fi printre cei ce … dau zălog pentru datorii … pentru ce ai voi să ţi se ia patul de sub tine?" (v. 26-27).

VI. Învată-i pe copiii tăi valoarea muncii asidue. Fondatorul misiunii "Navigatorii", Lorne Sanny, zâmbeşte când îşi aminteşte patru cuvinte ale tatălui său, cuvinte care i-au schimbat viaţa: "Fiule, dă-i bătaie!" Părinţii care cred că dacă îi lasă pe copii să evite munca le fac o favoare, se înşeală. Copiii tăi devin iresponsabili, dependenţi, subdezvoltaţi şi ajung să urască toleranţa ta exagerată.

"Cine lucrează cu o mână leneşă sărăceşte, dar mâna celor harnici îmbogăţeşte. Cine strânge vara este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face ruşine" (Proverbe 10-4-5).

Dacă continui să faci ceea ce copiii tăi ar trebui să facă singuri, le ciunteşti dezvoltarea şi creativitatea. Munca cinstită este lăsată de Dumnezeu pentru fericirea omului, cât şi pentru creştere personală, socială şi spirituală. E mai mut decât o chestiune financiară; e o chestiune spirituală. Munca asiduă îti face bine! "Leneşul doreşte mult, şi totuşi, n-are nimic, dar cei harnici se satură" (Proverbe 13:4).

Într-o zi copilul tău îţi va mulţumi că i-ai cerut să participe la viata de familie şi să-şi facă partea ce îi revine de drept. Viitorul sot sau viitoarea soţie îti vor mulţumi şi ei! Poate spui: "Dar sunt atât de tineri şi au atâtea teme la şcoală". Dacă stăpânesc teoria dar nu reuşesc să devină responsabili şi maturi, vor plăti pentru asta în viitor. "Este bine pentru om să poarte un jug în tinereţea lui" (Plângerile lui Ieremia 3:27). Ceea ce învaţă în tinereţe le va da bucurie tot restul vieţii, când vor deveni bărbaţi şi femei ai lui Dumnezeu!

Ce să fac ca să mă căsătoresc bine?

Am observat că există o dublă şi reciprocă nedumerire în materie de căsătorie: cei care nu s-au căsătorit încă şi au ajuns să treacă de 20-25 de ani se întreabă: „Cum au reuşit oare ceilalţi?" cei care s-au căsătorit se miră: „Ce li se pare aşa de greu şi complicat?"

Am stat de vorbă nu demult cu un bărbat de aproximativ 28 de ani şi am fost surprins să-l aud întrebându-mă: „Ce ar trebui să fac? Oare nu este adevărat că Dumnezeu rânduieşte căsătoriile? Dacă vrea El să-mi trimită pe cineva, mai trebuie să mă duc eu să caut?"

I-am răspuns: „Ce găseşti scris în Biblie? Eu ştiu că undeva scrie: „Preaiubiţilor Săi, El le dă pâinea ca prin somn", dar asta nu este un îndemn la lene şi nici nu asigură pe nimeni că pâinea ne aşteaptă dimineaţa înaintea uşii… Iţi aduci aminte cum şi-a căsătorit Avraam băiatul, pe Isaac? Tatăl tuturor credincioşilor n-a spus: „Dacă Dumnezeu vrea să-mi însor băiatul cu una dintre rudele noastre monoteiste, să-mi trimită El fata aici la noi… Avraam a pus la cale o expediţie, a cheltuit bani şi l-a trimis spre rudele sale pe cel mai important slujitor al casei sale, „care era îngrijitorul tuturor averilor lui" (Gen. 24:2). Din calitatea solului trimis în căutarea unei neveste potrivite pentru fiul său ne dăm seama de importanţa acordată de Avraam acestei probleme.

Prietenul meu a oftat şi mi-a spus: „Da, dar acest rob a avut şi el nevoie de un semn din partea Domnului …"

I-am răspuns: „Cred că şi aici citim în text mai mult decât vrea el să ne spună. Eu nu cred că a fost ceva supranatural… cel puţin nu aşa de supranatural cum am ajuns să credem unii dintre noi. Gândeşte-te bine, omul trimis de Avraam era un om chibzuit şi foarte bun administrator. El ştia ce multă avere va moşteni Isaac şi de câtă hărnicie va trebui să dea dovadă noua lui soţie. Robul a gândit ca un… rob. Logica lui este una administrativă: „Doamne, fă ca fata căreia îi voi zice: «Pleacă-ţi vadra, te rog, ca să beau» şi care va răspunde: «Bea, şi am să dau de băut şi cămilelor tale», să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul tău Isaac!"

Probabil că dacă Avraam ar fi trimis ca sol un poet, ar fi cerut un altfel de semn: „Fata care îmi va răspunde cu o poezie" sau dacă ar fi trimis ca sol un cântăreţ, semnul cerut ar fi fost: „Fata pe care o voi auzi cântând azi aici la fântână". Dacă solul n-ar fi avut prea multă minte, probabil că

el ar fi spus: „Doamne, scoate-mi-o în cale pe cea mai frumoasă, pe cea cu silueta cea mai plăcută, pe cea care are gropiţe în obraji şi o şuviţă de păr pe frunte, căzând peste năsucul ei cârn …” Un altfel de rob ar fi cerut … altceva … Robul trimis de Avraam a cerut însă o fată harnică, pentru că aceasta era valoarea maximă pe care o preţuia el, ca administrator, într-o viitoare gospodină din casa lui Isaac. Supranaturalul s-a grefat atunci pe această foarte normală şi obişnuită preocupare a robului cu averea căreia îi era administrator. Eu cred că voi, băieţii, trebuie să dovediţi aceleaşi preocupări ca Avraam pentru găsirea unei soţii potrivite.

1.În primul rând, ar trebui să vă daţi seama că o astfel de soţie trebuie „găsită”, adică este nevoie de o preocupare specifică pentru rezolvarea acestei probleme.

2.În al doilea rând, cred că trebuie să-i acordaţi o prioritate majoră care să se vadă din resursele pe care i le alocaţi. Gândeşte-te că toată gospodăria lui Avraam a avut de suferit din cauza absenţei principalului ei administrator. Este o vreme când toate celelalte preocupări ale voastre trebuie neglijate într-o oarecare măsură pentru ca să vă căutaţi o soţie.

3.În al treilea rând, cred că veţi căuta o soţie după cum sunteţi croiţi fiecare dintre voi, după specificul personalităţii voastre. Vă veţi uita la calităţi care vor da pe faţă cum ierarhizaţi voi valorile din viaţa voastră. Veţi fi surprinşi când veţi observa că „spiritualitatea” voastră închipuită nu vă va împiedica să vă uitaţi mai degrabă la silueta şi profilul fetelor, la vârsta lor, decât la calitatea caracterului lor… Cu căsătoria este ca şi cu cumpărarea pe credit: vezi ceva, îţi place, o iei şi mai târziu … plăteşti.

„Dacă vreţi să faceţi casă bună cu cineva, luaţi-vă o fată harnică şi curată. Eu vă sfătuiesc să-i faceţi o vizită acasă. Uitaţi-vă cum arată casa în care stă ea, mergeţi la (acum îi zice „baie”) şi vedeţi cât de curat este (pe atunci, majoritatea „băilor” erau în curtea din spatele casei).”

Un alt păstor ne-a spus: „Băieţi, nu vă înşelaţi cu silueta ei de acum. Uitaţi-vă cum arată tatăl şi mama ei. Fetele au tendinţa genetică să ajungă la înfăţişare aşa cum sunt mamele lor. Dacă vă place mama ei, mergeţi mai departe. Dacă nu vă place cum arată mama ei, mergeţi în … altă parte. Dacă vrei să-ţi iei o soţie bună, caută fata unei mame pe care o respecţi!”

Cineva cu o foarte mare şi tristă experienţă ne-a spus:

„La început, toate fetele sunt foarte timide, foarte cuminţi şi foarte … ascultătoare. Dacă vreţi să aflaţi însă cum vor fi mai târziu în cadrul familiei, duceţi-vă în familia fetei acum şi fiţi foarte atenţi la felul în care se poartă ea acum cu mama ei şi, mai ales, cu tatăl ei. Aşa se va purta mai târziu şi cu tine. Nu fii încântat că, de dragul tău, ea este gata să-şi mintă părinţii sau să se certe cu ei. Mâine te va minţi pe tine şi se va certa cu tine. Uită-te cum se raportează ea acum la structurile de autoritate din viaţa ei şi vei vedea cum se va comporta ea după nuntă.”

Se spune că dragostea este oarbă; dar căsătoria este cea mai sigură cale de vindecare. Dacă vrei o soţie bună, căsătoreşte-te cu una care a fost fată bună la părinţi.

4.În al patrulea rând, orice vei face, ambalează-ţi preocupările tale în rugăciune. Fă din convorbirea cu Dumnezeu cel mai important dialog al căutărilor tale. „Recunoaşte-L în toate căile tale, şi El îţi va netezi cărările" (Prov. 3:6).

Mănâncă mult morcov înainte de căsătorie,(ca sa ai vederea buna), pentru ca după aia să nu-ţi plângă ochii de la ceapă. Secretul vieţii de căsnicie: Alege ce iubeşti, iar apoi iubeşte ce ai ales. Dacă nu vei alege însă cu înţelepciune şi prin călăuzirea divină, vei ajunge ca cel ce a zis oftând: „*Se pare că vremea în care ne apreciem cel mai mult partenerul este înainte de căsătorie şi după funeralii*."

5.În al cincilea rând, fii sigur că îţi restrângi aria căutărilor la „rudele tale de la râu, din Mesopotamia", adică din poporul lui Dumnezeu. Nu-ţi lăsa inima şi ochii să zăbovească printre fetele filistenilor. De ce? Oare nu sunt fete „în lume", care sunt de zece ori mai bune decât fetele din Biserică? S-ar putea să fie aşa, dar „Dacă te căsătoreşti cu o fată care nu-L are pe Dumnezeu ca tată, să ştii că-l vei avea drept socru … pe Dracu! Bunul simţ va evita nu numai divorţurile, ci şi unele … căsătorii. *Dacă părinţii sunt o alegere a lui Dumnezeu pentru noi, tovarăşul de viaţă trebuie să fie o alegere a noastră pentru Dumnezeu …*

Ca şi bărbat căsătorit, îmi este tare greu să înţeleg cum de nu vă puteţi căsători voi, de ce vă este aşa de greu? Robului lui Avraam nu i-a fost teamă că nu găseşte fete la fântână. Problema lui a fost că erau prea multe şi nu ştia pe care dintre ele să o aleagă. Cu atâtea fete în jur …

În Biblia mea scrie că după bărbat a fost femeia; şi de atunci este mereu „după el". Uitaţi-vă bine în jur şi veţi vedea ce multe fete stau în aşteptare. Vorba aceea, perioada de curtare este timpul în care un băiat aleargă după o fată până când ea … îl prinde.

Real Love

Posted on ianuarie 7, 2012 | Scrie un comentariu

Song of Solomon 8:6-7

Five characteristics of love are described in these two verses:

Omnipotent power: Love is "strong as death." Death is so strong that none can escape its grip. (Heb 9:27 "And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgment"). Love is such a strong motivator that it moves men to die for those they love. Even animals willingly face death to protect their offspring. Christian martyrs, because of their love for Jesus, "loved not their lives unto the death" (Revelation 12:11). God's love for sinners is "strong as death" (John 3:16 "For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life," I Corinthians 15:3 "Christ died for our sins").

Preserving power: Love produces jealousy which is "as cruel as the grave." Love will not permit a rival to steal away the object of love. The word "cruel" means unyielding. Once the "grave" gets its occupant it never escapes. We do not allow anyone to steal away the object of our love. Neither does God allow us to be stolen from His love (Romans 8:38,39 "For I am persuaded, that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come, nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord").

Transforming power: Love transforms the heart as "coals of fire which has a most vehement flame" melt metals and remove its impurities. Love softens our hearts and removes the wrong motives from it. Without love we are harsh towards others and often have hidden motives in our dealings with them.

Overcoming power: "Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it." Problems, hindrances, discouragements, fears and other obstacles cannot stop love. On the contrary, true love is often strengthened by such things. Nothing could stop Jesus from going to the Cross to die for our sins. "For the Son of man is come to seek and to save that which was lost" (Luke 19: 10).

Incorruptible power: Love cannot be bought nor sold. It is priceless. Any attempt to buy it will instantly destroy it. "If a man would give all the substance of his house for love, it would utterly be contemned." Yet many people try to buy God's love. Some try to buy it by monetary donations. Some by reciting prayers. Some by hurting themselves during religious festivals. Others by doing "good deeds" (Romans 3:12 "there is none that doeth good, no, not one," Isaiah 64:6 "all our righteousnesses are as filthy rags') God GAVE His love to us (John 3:16) Therefore, we can only receive His love – we can never purchase it (Ephesians 2:8,9 "For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God: Not of works, lest any man should boast").

Conclusion: The only reasonable response to one who has loved us is to love in return. Any other response will be unacceptable. God says "My son, give me thine heart" (Proverbs 23:26). "My beloved is mine, and I am his" (Song 2:16). True Christian love to God is not dependent on what He gives us (Job 1:21, 13:15), neither can it be sold for a price.

E bine singur. Totuși …

Posted on ianuarie 11, 2011 | Un comentariu

Posted on 11 ianuarie, 2011 by ambasadorul

1 Corinteni 7:1-11

Apostolul Pavel pledează pentru starea celibatară. Este opinia și sfatul apostolului, nu este poruncă. El crede că-i mai bine să rămâi singur. Regula generală rămâne: “nu este bine ca omul să fie singur”. Starea de singurătate nu-i nici “subspirituală” nici “supraspirituală”. Este doar o altă stare normală dacă o accepți ca fiind voia lui Dumnezeu pentru tine.

Dar, apostolul Pavel introduce căsătoria cu un “totuși”.

Căsătoria este o cetate ce te protejează de curvie. Unul din scopurile căsătoriei este evitarea curviei. Dacă hormonii te chinuie și nu ai liniște și simți că nu te mai poți înfrâna, este mult mai bine să te căsătorești. Aleargă cât mai repede în această cetate: căsnicia!

Căsătoria este o cetate ce te protejează de adulter. Celibatul nu trebuie practicat în căsătorie. Abstinența în acest domeniu intim este valabil doar la celibatari.

Actul intim în căsătorie este o unealtă cu care îți zidești căminul, nu o jucărie pentru care te cerți sau un mijloc de pedeapsă sau santaj sentimental. Neîmplinirea datoriei față de partenerul tău este un fel de a-l invita pe Satan să aducă ispită și păcat în căminul vostru.

Sunt trei condiții care fac posibil abstinența de la intimitate în căsătorie:

1. prin bună învoială
2. hotărârea unui timp pentru acestă perioadă
3. pentru rugăciune și post.

Iată un paragraf din vestita carte "Viața intimă în căsnicia creștină" scrisă de soții dr. Ed & Gaye Wheat.

Piedici în calea intimității.

1. *Obiceiul de a critica. Multe cupluri ajung să se critice deschis unul pe altul în speranța îmbunătățirii comportamentului celuilalt și cad în obiceiul unei critici inconștiente – o pisălogeală constantă la scară mică, întrețesută în conversația lor zilnică. Ascultați-vă pe voi înșivă. O înfrânare față de critică și o înlocuire ale acestor cuvinte cu încurajare.*
2. *Mânie și resentimente refulate. Indiferent cât de mascate sunt vor ucide intimitatea în căsnicie. Plictiseala mariajului este deseori masca sub care se ascund sentimente amare.*
3. *Falimentul de a comunica. Comunicarea necesită o dragoste care ascultă dar și o disponibilitate de a fi vulnerabil.*
4. *Prea mult televizor. Televizorul încurajează pasivitatea. Nu mai ai energia necesară pentru a dezvolta o relație intimă. Aceasta se poate transforma într-o hipnoză, încât să nu-ți mai dai seama cât de mult timp aloci televizorului. Deci trebuie să cântărim și să hotărâm ce priorități dorim să păstrăm: o viață petrecută pasiv cu ochii pironiți în ecran sau o relație intimă cu partenerul de căsătorie.*

Un ajutor potrivit
Geneza 2
Introducerea: Cine poate fi un ajutor potrivit pentru un barbat? Intrebarea se pare curioasa, dar este justificata.

1. Un ajutor potrivit pentru cine?
Fiecare dintre noi avem "personalitati multiple" înlauntrul nostru. Le "adunam" de-a lungul vietii fiind pe rand copil, adolescent, tanar si om in toata firea. Nicuna dintre ele nu "moare", nu dispare. Din cand in cand, una dintre ele iese la suprafata si-l surprinde pe partenerul nsotru de viata.
De exemplu, sotul poate fi "copilaros" in momentele lui de "alintare". Tot el se poate dovedi "aventuros" ca un adolescent cateodata.

Aceasta realitate complica foarte mult situatia sotiei. Pentru ca el insusi este cand copil, cand adolescent, cand om in toata firea, barbatul cauta in sotia lui din cand in cand o "mama., o "iubita", o partenera sau chiar … o fica. Cand Dumnezeu i-a dat lui Adam un ajutor potricit, el i-a dat Evei o personalitate foarte eleastica, foarte mobila si foarte intuiitiva. Sotia trebuie sa-si dea seama "dintr-o privire, in ce ipostaza se afla sotul ei si sa se comporte ca atare.

2. Un ajutor potrivit pentru ce?
Exista oare delimitari clare in domeniile in care femeia ii este un ajutor sotului? Unii barbati cred ca sotia are voie sa intre doar in anumite sectoare ale trairii si activitatii lui. Dumnezeu a spus insa "un ajutor potrivit", punct. Sotia este un ajutor potrivit pentru absolut topate preocuparile si pasiunile sotului ei. Dumnezeu a facut-o pe femeie sa fie "altfel" decat barbatul, pentru a-l putea complecta in toate lucrurile.

Preaiubiti-va!

Posted on octombrie 17, 2008 | Scrie un comentariu

Cantarea Cantarilor

Introducere: Una din expresiile greu de tradus si de explicat in textul Bibliei este aceasta forma de "preaiubire". Ea apartine gramaticii limbilor vechi, cu precadere a limbii ebraice. Ea are un grad de comparatie in plus fata de limbile moderne.

Aceiasi situatie se intalneste si cu singularul, pluralul sui "duelul" din limba gereaca !
In afara de gradele de comparatie folosite de noi in lima romana: comparativul, superlativul si relativul in limba ebraica intalnim acest grad de ultra superioritate format prin sufixtul "prea": "prea puternic, prea fericit, prea sfant, preiubit.

De ce oare foloseste Biblia expresia "preiubitul meu" in Cantarea Cantarilor si in alte cateva locuri din Noul Testament? Ce face dragostea traita la gradul se ultrasuperioritate?

1. Este legatura desavarsirii.

Dragostea este singura forta din univers care poate unii multimi ca sa-i faca “una”. In matematica dragostei, unu plus unu plus unu, plus unu, si asa la infinit vor face intotdeauna “UNU”!

2. Deformeaza realitatea, ajutandu-ne sa vedem lucrurile nu cum sunt ele, ci cum le-am vrea noi.

Se spune adesea ca “dragostea este oarba”. Expresia este doar in parte adevarata. Dragostea nu orbeste, ci deformeaza realitatea, facandu-ne sa nu vedem “defecte” in fiinta iubita. O mama adevarat isi “preaiubeste” copilul. O sotie si un sot care se “preaiubesc” se vad cu ochii luminosi ai sperantei intr-un viitor mai bun.

3. Este forta care modeleaza caracterul nostru dupa placerea Celui iubit.

Dragostea nu numai ca te face vulnerabil, dar si “maleabil”. Vei deveni asemenea lucrurilor sau persoanelor pe care le iubesti. De aceea, cea mai mare porunca este … sa iubesti pe Dumnezeu cu toata fiinta ta, adica … sa-l preaiubesti.

Deuteronom 33:12 Despre Beniamin a zis: “El este prea iubitul Domnului, El va locui la adăpost lângă Dânsul. Domnul îl va ocroti totdeauna, şi se va odihni între umerii Lui.”
Psalmi 16:10 Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuinţa morţilor, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.
Cîntarea Cântărilor 1:13 Prea iubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir, care se odihneşte între ţâţele mele.
Cîntarea Cântărilor 1:14 Prea iubitul meu este pentru mine un strugure de măliniţă, din viile din En-Ghedi.
Cîntarea Cântărilor 2:3 Ca un măr între copacii pădurii, aşa este prea iubitul meu între tineri. Cu aşa drag stau la umbra lui, şi rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele.
Cîntarea Cântărilor 2:9 Prea iubitul meu seamănă cu o căprioară, sau cu puiul de cerboaică. Iată-l că este după zidul nostru, se uită pe fereastră, priveşte printre zăbrele.
Cîntarea Cântărilor 2:10 Prea iubitul meu vorbeşte şi-mi zice: “Scoală-te, iubito, şi vino, frumoaso!
Cîntarea Cântărilor 2:16 Prea iubitul meu este al meu, şi eu sunt a lui; el îşi paşte turma între crini.
Isaia 5:1 Voi cânta Prea Iubitului meu, cântarea Prea Iubitului meu despre via Lui. Prea Iubitul meu avea o vie, pe o câmpie foarte mănoasă.
Ieremia 11:15 Ce ar putea să facă prea iubitul Meu popor în Casa Mea? Să facă o mulţime de nelegiuiri în ea? Vor îndepărta juruinţele şi carnea sfântă, răutatea dinaintea ta? Atunci ai putea să te bucuri!
Matei 12:18 “Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu îşi găseşte plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, şi va vesti Neamurilor judecata.
Romani 16:5 Spuneţi sănătate şi Bisericii care se adună în casa lor. Spuneţi sănătate lui Epenet,

prea iubitul meu, care a fost cel dintâi rod al Asiei pentru Hristos.
Romani 16:8 Spuneţi sănătate lui Ampliat, prea iubitul meu în Domnul.
Romani 16:9 Spuneţi sănătate lui Urban, tovarăşul nostru de lucru în Hristos, şi lui Stache, prea iubitul meu.
Efeseni 1:6 spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui.
Efeseni 6:21 Acum, ca să ştiţi şi voi despre mine, Tihic, prea iubitul frate şi slujitor credincios în Domnul vă va face cunoscut totul.
Coloseni 1:7 cum aţi învăţat de la Epafras, prea iubitul nostru tovarăş de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,
Filimon 1:1 Pavel, întemniţat al lui Isus Hristos, şi fratele Timotei, către prea iubitul Filimon, tovarăşul nostru de lucru,
2 Petru 3:15 Să credeţi că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris şi prea iubitul nostru frate Pavel, după înţelepciunea dată lui,
3 Ioan 1:1 Prezbiterul, către prea iubitul Gaiu pe care-l iubesc în adevăr.

O familie de la care invatam

Posted on octombrie 17, 2008 | Scrie un comentariu

Acuilla si Priscilla

Text: Fapte 18:1-3, 18-26; Rom. 16:3-5; 1 Cor. 16:19; 2 Tim. 4:19.

Introducere: Numael sotului inseamna “vultur”, iar numele sotiei se poate traduce prin “batranica” , “mica doamna in varsta”. Acuila este un evreu din Pont, purtator de nume roman. Sotia lui este purtatoarea unui nume grecesc, poate o prozelita prin casatoria cu sotul ei crestin. De ce se aminteste peste tot depsre Priscilla, atunci cand este vorba despre Acuila?

Toate pasajele amintesc despre amandoi. Este un lucru semnificativ, intr-o vreme in care NT aminteste de obicei numai barbatul. Faptul acesta nu inseamna ca ceilalti oameni pe care i-a intalnit Pavel n-au fost casatoriti! Dimptriva! Majoritatea au fost. Petru a avut “soacra”, ceea ce ne face sa credem ca trebuie sa fi avut si o nevasta (asa cum scrie de fapt). Unii pun motivatia lepadarii lui Petru in faptul ca Domnul Isus i-a vindecat soacra …

S-ar putea ca NT sa aminteasca de cei doi si ca o contrapondere cu un alt cuplu familial de la care n-avem prea mult de invatat: Anania si Safira. S-ar putea ca Priscilla si Acuila sa ne fie dati ca un exemplu bun in contrast cu exemplul rau pe care l-au dat ceilalti doi!

Oricum, intr-o lume plina de atatea exemple rele despre viata de familie este necesar sa ne uitam mai atent la o familie de la care putem invata ce este bun.

Iata doar cateva lucruri pe care le-am invatat eu de la ei:

I. A fi “al Domnului” nu inseamna a fi scutit de probleme.
Acuila si Priscila au fost alungati din Roma, apoi ii intalnim in Efes, unde se pare ca si-au pus viata in joc pentru a-l scapa pe apostolul Pavel.

A fi crestin nu inseamna a avea un certificat medical care sa te scuteasca de ceea ce este greu in viata. A fi crestin nu inseamna a fi scutit de militarie sau de razboi.

Problemele sunt o constanta a acestei vieti. Ba, mai mult! Pavel avertizeaza ca cei ce se casatoresc vor avea “necazuri”, si ar fi de preferat ca toti sa ramana necasatoriti ca el! De ce ne mai casatorim atunci?
Raspunsul il cunosc deja toti cei casatoriti*: in casatorie, necazurile se injumatatesc, iar bucuriile se dubleaza pentru ca sunt purtate “in doi”!*

Este foarte greu sa fi singur la suferinta. Singuratatea accentueaza si mai mult greutatile. Ce bine ca Acuila si Priscila au fost mereu impreuna!

II. A fi femeie casatorita nu inseamna a nu fi “in lucrare”.

Iata inca un mit pe care trebuie sa-l demolam! Este suficient sa citesti despre activitatea acestor doi soti ca sa-ti dai seama ca Priscila era la fel de implicata in lucrarea ca si sotul ei! Asa trebuie sa fie si in familiile si in bisericile noastre. Slava Domnului pentru toata lucrarea pe care o fac surorile in biserica noastra!

III. A fi casatorit nu inseamna a nu avea timp pentru lucrarea Domnului!
Iata un alt mit care trebuie spulberat. in biserica tineretii mele, multe fete si multi baieti “dispareau” pur si simplu din lucrarea bisericii dupa nunta! Dirijorul obisnuia sa-i intrebe: “Ce-i cu voi?’’
Oare singura motivatie pe care au avut-o acele fete pentru a spune poezii si pentru a canta pe primul rand din cor a fost ca sa fie vazute de baieti si sa-si gaseasca un sot?
Aquila si Priscila ne arata ca exista posibilitatea ca lucrarea sa nu inceteze dupa nunta, ci chiar sa se intensifice.

IV. A avea “o afacere” nu inseamna a nu mai avea timp pentru lucrarea Domnului!
O, cate scuze nefondate am auzit! Acuila si Priscila erau mesteri in facerea si vanzarea corturilor. O meserie grea cu multa bataie de cap. Corturile nu se vindeau usor, ca mancarea sau hainele. Totusi, cei doi sunt in “lucrare” cu toata energia lor.

Poate ca secretul pentru care Acuila si Priscila au fost activi in biserica in cuida faptului ca erau casatoriti si erau si oameni de afaceri a fost ca … biserica se afla in casa lor. Poate ca si noi ar trebui sa deschidem cate o “filiala” in casele tuturor celor ce lipsesc de la adunare mai mult de doua luni de zile!

V. A cunoaste mai mult nu inseamna a fi ingamfat.
Cei doi stiu mai mult decat Apolo, dar asta nu-i face sa-l priveasca de sus si sa-l dispretuiasca. Dimpotriva! Ei il trimit in Ahaia si inca cu o scrisoare de recomandare!

Un principiu pe care trebuie sa-l deprindem din viata acestor oameni smeriti este urmatorul: *"Corecteaza si mustra in privat, in public incurajeaza si lauda!"*

Oh, cate familii am vazut deformate si distruse pentru ca n-au stiut sa traiasca acest principiu! Barbati care au zis in public: "Lasa draga, nu te baga si tu ca nu sti nimic!" Cati barbati am vazut lasandu-si umerii jos si palind la fata cand femeia lor a zis: "Cine ma ajuta si pe mine, ca barbatul meu nu este in stare de nimic!"

Tragedii asemanatoare s-au intamplat si in familia cea mare a bisericii …

Ce bine ar fi daca am invata de la Acuila si Priscila sa fim smeriti si plini de tact atunci cand este vorba sa corectam si sa-i imbunatatim pe altii!

VI. A fi o familie crestina nu inseamna a trai fara prieteni.
Unele familii sunt ca niste insule pierdute in imensitatea oceanului. Familia lui Acuila nu a fost asa. Casa lor a devenit adunare pentru crestinii din jur.

Blestemata sa fie bogatia care ne desparte in loc sa ne adune.

Casa lui Acuila a fost probabil mai mare pentru ca erau oameni cu afaceri. Asta nu i-a impiedicat sa-i primeasca "la ei" pe cei care erau mai saraci si mai "de jos" decat ei!

Ce frumoasa este o familie crestina "normala"! Ce mult avem nevoie sa invatam de la Acuila si Priscila!

Pietre de margaritar

Posted on octombrie 17, 2008 | Scrie un comentariu

Text: Prov. 3:13-26

Introducere: Daca veti face din Cuvantul lui Dumnezeu sursa intelepciunii si bogatiei voastre, daca veti cauta sfatul Bibliei din toata inima. veti fi cu ade¬varat bogati si fericiti in familia voastra.

1. Principiul asocierii – Ecl. 4:9
"Mai bine doi decat unul, caci iau o plata cu atat mai buna pentru munca lor. Caci daca se intampla sa cada, se ridica unul pe altul; dar vai de cine este singur, si cade, fara sa aibe pe altul care sa-l ridice. Tot asa daca se culca doi impreuna, se incalzesc unul pe altul, dar cum are sa se incalzeasca daca e singur? Si daca se scoala cineva asupra unuia, doi pot sa-i stea impotriva; si funia impletita in trei nu se rupe usor"

Si Dumnezeu a zis: “Nu este bine ca omul sa fie singur!”

2. Prioritatea intelepciunii – Ecl. 4:13-14

A- Este mai important ce esti, decat unde esti!
“Mai bine un copil sarac si intelept decat un imparat batran si fara minte, care nu intelege ca trebuie sa se lase indrumat;
14 “caci el poate sa iasa din temnita ca sa domneasca, macarca poate chiar sa se fi nascut sarac in imparatia celui din urma.

B- Este mai important ce ai “in tine”, decat ce ai “pe tine”! – Prov. 8:11
“Caci intelepciunea pretuieste mai mult decat marga¬ritarele, si nici un lucru de pret nu se poate asemui cu ea.

C – A fi stapan pe tine este mai important cu a fi stapan pe lume – Prov. 16:32
Cel incet la manie pretuieste mai mult decat un viteaz, si cine este stapan pe sine pretuieste mai mult decat cine cucereste cetati.

D – A comunica in pace este mai important decat comfortul! – Prov. 17:1
“Mai bine o bucata de paine uscata, cu pace, decat o casa plina de carnuri, cu cearta!

E – A fi iubit este mai importanr decat a fi bogat – Prov. 22:1
“Un nume bun este mai de dorit decat o bogatie mare, si a fi iubit pretuieste mai mult decat argintul si aurul.

F – Ceea ce ai este mai important decat ceea ce visezi – Ecl. 6:9
Nu fugi dupa “cai verzi pe pereti!
Mai bine ce vezi cu ochii decat framantare de pofte neimplinite: si aceasta este o desertaciune si goana dupa vant.

Casnicia ca proiect de o viata!

Posted on octombrie 17, 2008 | Scrie un comentariu

Text: 1 Cor: 13:1-13; 1 Petru 3: 7

Introducere: Petru ne indeamna sa ne “purtam cu intelepciune” in viata de familie. La ce se refera apostolul? Viata de casnicie poate si trebuie sa fie “laboratorul” in care ne facem sau ne desfacem unii pe ceilalti. Dupa “mantuire”, casnicia este cel mai important lucru din viata noastra.

Orice casnicie incepe ca o probabilitate, devine o posibilitate, este contractata printr-o promisiune si ajunge un proiect de viata.

I. O probabilitate
Dumnezeu ne-a facut de doua feluri, barbat si femeie, cu un scop! Oricine are ochi de vazut, isi da seama ca exista proiectul unei uniri in viitor: suntem creati ca sa intram in legatura casniciei.

II. O posibilitate
Probabilitatea trebuie sa ajunga la coacere. Pentru ca sa ajunga posibila casnicia trebuie ca baiatul si fata sa ajunga la maturitate: maturitate fizica, sociala, financiara, spirituala.

III. O promisiune
incheierea casniciei se faca printr-o promisiune. Este un moment solemn care incununeaza ani de pregatire si inaugureaza ani de impliniri impreuna. Aceasta promisiune anticipeaza tot ce va fi frumos si usor, dar si tot ce va fi greu si mai putin placut. “La bine si la rau, in sanatate si boala, saracie sau belsug, etc”

IV. Un proiect
Din pacate, unii se gandesc la casatorie ca la ceva din trecut! Nunta este insa nu o incheiere, ci un inceput. Casnicia este un proiect de o viata intreaga: “never ending, ever changing”

Casnicia este unul din proiectele tale majore de diploma. Trebuie sa lucrezi la el toata viata si apoi il vei prezenta inaintea lui Dumnezeu la dreapta judecata.

Sa stii ca a fi casatorit la douazeci de ani, treci la treizeci este altfel! Trebuie sa inveti din nou! Nu este la fel sa fi casatorit la treizeci de ani si casatorit la cincizeci sau saizeci de ani! Fiecare varsta are frumusetea si dificultatea ei.

Este una sa iubesti o fata inainte de casatorie si cu totul alta sa iubesti o femeie dupa ziua nuntii. Este una sa sti cum sa te porti cu femeia pe care o iubesti si cu totul alta sa sti cum sa te porti cu femeia devenita “mama”!

Imi aduc aminte ca, pe cand aveam eu cam sapte anisori, l-am auzit pe tatal meu zicandu-i mamei: “Mai Gica (asa o alinta el)! De cativa ani buni toate gainile noastre nu mai au decat picioare, spate, gat si tartita! in farfuria mea n-am mai vazut de mult niste pulpe de pui sau niste piept de pui! Cum se face oare?” Un sot trebuie sa stie cum sa accepte sa fie trecut pe prioritatea a doua, a treia sau chiar a … noua!

Iti trebuie toata intelepciunea despre care ne vorbeste Petru in epistola sa pentru ca sa invatam cum sa ne purtam cu unul cu altul la diferitele varste si conditii pe care le parcurgem impreuna.

Exista oameni care au suficienta intelepciune ca sa zideasca o casa, dar nu stiu destul ca sa poata intretine un “camin”!

Exista oameni care stiu sa conduca o companie cu o multime de angajati, dar n-au nici cea mai vaga ideie despre cum trebuie sa se poarte cu sotia si copiii din propria lor casa!

Exista oameni care stiu sa puna pe roate o masina, dar nu stiu cum sa faca sa mearga totul "ca pe roate" acasa!

Ma uit cateodata la multimea de poze care se fac la o nunta. Nu-i rau! Dar ar trebui sa ne dam seama ca acestea sunt toate poze de la linia de "Start"! Uitati-va in ziare si veti vedea ca astfel de poze nu ajung prea des pe prima pagina! Pe prima pagina se pun pozele de la "Finis"! Dumnezeu ne va fotografia si ne va rasplati dupa felul in care trecem linia de sosire. Multi au un "start" foarte promitator, dar cati stiu sa termine cursa asa cum se cuvine?

Incheiere: "Si au trait fericiti pana la adanci batraneti" este o posibilitate, cu conditia ca fiecare sa-si faca parte sa in acest proiect care se numeste viata de casnicie.

Manifestarile iubirii

Posted on octombrie 17, 2008 | Scrie un comentariu

Text: Gal. 5:16-26

Introducere: Diferenta intre familiile crestine si familiile necrestine nu este ceea ce stiu ele, ceea ce fac ele, ci pur si simplu … Duhul Sfint. Priviti in text descrierea unei situatii in care se manifesta firea paminteasca si priviti apoi spre ceea ce se intimpla acolo unde rodeste Duhul Sfint.
Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:8). Este normal ca rodirea Duhului Sfint sa aduca in viata noastra asemanarea cu Dumnezeu. De fapt, "roada" despre care se vorbeste in text este la singular (nu "roadele Duhului Sfint&). Dupa ce aseaza dragostea in primul plan al rodirii, apostolul Pavel merge mai departe, enumerindu-le pe celelalte doar ca pe niste manifestari ale iubirii. Iata-le pe scurt:

(I.) Bucuria sau "taria iubirii".
Bucuria masoara starea de sanatate a iubirii. Cind te uiti la fata partenerului tau de viata zimbesti? Daca da, atunci iubirea este sanatoasa! Sa facem o proba: cautati in sala cu ochii pe sotul sau sotia dumneavoastra si uitati-va unul la altul. Care va este prima reactie: bucuria, zimbetul? Daca nu, iubirea dumneavoastra este bolnava.

(II.) Pacea sau "seninatatea iubirii".
Majoritatea casatoriilor se incheie astazi doar ca niste simple "contracte sociale". Mirii isi jura doar credinciosie unul altuia. Este frumos, inaltator, duios, dar … insuficient. Dupa nunta incepe nelinistea si nesiguranta: ma mai iubeste oare? Dar dupa zece ani? Dar dupa 25 de ani, cind nu voi mai fi asa de frumoasa si atragatoare!

Nuntile crestine sint contracte intre cei doi parteneri si Dumnezeu. Casatoria crestina este un act sfint si dumnezeiesc. Fiecare dintre cei doi parteneri se angajeaza sa respecte un juramint pe care-l dau Domnului!

Aceasta aduce dupa nunta o siguranta a credinciosiei. Iubirea este pastrata in limitele ascultarii de ceea ce am promis in fata Domnului. Gindul divortului nu are ce cauta acolo, caci Dumnezeu uraste despartirea intre soti.

Dragostea produsa de Duhul Sfint nu este doar o flacara mistuitoare a instinctelor, ea este o consacrare a slujirii unul catre celalalt.

(III.) indelunga rabdare sau "rabdarea iubirii".
Ati vazut ca intotdeauna cind pling copiii altora ne deranjeaza, dar cind pling ai nostrii ne mângâie urechile?

(IV.) Bunatatea sau "caracterul iubirii".
Ceea ce face farmecul unui om este bunatatea lui, spune cartea Proverbelor.

(V.) Facerea de bine sau "comportamentul iubirii.
Cu un asemenea caracter, iubirea nu se poate purta decit intr-un asa mod.

(VI.) Credinciosia sau "statornicia iubirii".

(VII.) Blindetea sau "smerenia iubirii".
Declaratia de dragoste este un act de umilinta! Este ca si cum ai spune: Sint al tau! Ma poti rani dacva vrei. Fericirea mea este in miinile tatle.
Iubirea este o dependenta de altcineva, iata de ce unii soti nu spun foarte des declaratii de dragoste.

(VIII.) infrinarea poftelor sau "biruinta iubirii".
Instinctele noastre animalice ne trag inspre egoism si satisfacere de sine. Iubirea este singura forta care ne poate invata restringerea. sacrificiul, cautarea folosului celuilalt. Trupul sotului ii apartine sotiei si trupul sotiei ii apartine sotului. Nu se mai pune problema lui "ce imi place mie", ci rodim spre "ce ii place lui (sau ei)". Poftele ne indeamna sa ne slujim noua insine, iubirea ne indeamna sa slujim celuilalt.

Incheiere: Cine va rodi in gradina fericirii voastre? Firea paminteasca sau Duhul? Rautatea firii pamintesti a transformat gradina Edenului intr-o pustie cu spini si maracini, cu suferinte si cu conflicte. Duhul Sfint vrea sa restaureze gradina fericirii. Lasati-L sa rodeasca dupa voia lui Dumnezeu in voi; dati-va Lui din toata inima. Supuneti-va Domnului astazi in consacrare si ascultare si gradina fericirii voastre va fi ca o livada plina de roade gustoase.

Legamintele cununiei

Posted on octombrie 16, 2008 | Scrie un comentariu

Matei 19:1-10; Geneza 24:49-58

In fata invataturii Domnului Isus despre indestructibilitatea familiei, reactia ucenicilor din Matei 19:10 ("Daca astfel sta lucrul cu barbatul si nevasta lui, nu este de folos sa se insoare") da pe fata o societate in care divortul era prevalent. Perspectiva de a te trezi in fiecare dimineata in fata aceleiasi femei, sa stai in fiecare zi cu ea la masa, … toata viata … indiferent daca o mai iubesti sau nu … indiferent daca ti-a facut ceva rau … li se pare ucenicilor imposibil de acceptat. Nu uitati, acestia nu erau oamenii cei mai pacatosi ai vremii, ci "alesii" sa faca parte din grupul evlaviosilor din jurul Domnului Isus!

Se spune ca lumea de astazi se grabeste prea repede sa divorteze, ca tinerii nu se prea mai grabesc sa se casatoreasca, dar Solomon avea dreptate: "Ne este nimic nou sub soare!" oamenii de pe vremea Domnului Isus erau la fel de pacatosi, la fel de indepartati de planurile si intentiile lui Dumnezeu ca si contemporanii nostri. Isus Christos a venit ca sa "caute si sa salveze" ce era pierdut. Puterea Lui este suficient de mare ca sa-i aduca pe oameni la calea cea buna. Ucenicii Lui de atunci au fost "recuperati" si reasezati pe linia eternitatii. Este randul nostru astazi. Adevarul vrea si poate sa ne faca slobozi.

Parerile noastre au dus la prabusirea noasra si la haosul social contemporan. Voia lui Dumnezeu recupereaza, repara si reaseaza oamenii pe calea hotarata de Creatorul nsotru inca de la inceput: Un barbat, o femeie, o viata intreaga". Nu este bine ca omul sa fie singur. Am sa-i fac un ajutor potrivit …"

Oricat ar parea de ciudat, la nunta se leaga nu doar un singur legamant, ci mai multe.

I. Legamantul fata de Dumnezeu

"O nevasta buna este un dar de la Domnul" La nunta, fiecare dintre cei doi ACCEPTA darul lui Dumnezeu. Ei declara ca fac "voia lui Dumnezeu cea buna , placuta si desavarsita". Oricat de rea ar deveni pentru o vreme relatia sau circumstantele dintre cei doi, legamantul fata de Dumnezeu sta in picioare. "Nu te grabi sa faci o juruinta .. nu te pripi!"

Dumnezeu iti spune: "Cred ca tu esti omul potrivit pentru ceea ce vreau Eu sa fac din partenerul tau. Fi instrumentul Meu pentru desavarsirea lui/ei." Nu obosi, atata vreme cat esti chemat/a sa lucrezi alaturi de Dumnezeu. rasplata ta va fi mare.

Cine ar vrea sa se desparta de un "om al lui Dumnezeu"? Daca ti-ai primit partenerul de la Domnul, fi sigur ca este exact ceea ce iti trebuie tie, fie ca ti se pare sau nu.

II. Legamantul unul fata de celalalt.

In casatorie, dargostea nu este conditionata. ea se daruieste. Mult mai mult decat un sentiment vaporos, dragostea este declaratia unei vointe neclintite de a fi si de a face fericit. Daca ti-ai calca legamantul dat celuilalt la nunta, n-ai fi un om demn de incredere nici in celelalte aspecte ale vietii tale.

III. Legamantul fata de familia celuilalt.
In lumea anglo-saxona, ca si in lumea Bibliei, exista o intrebare care se pune in ceremonia nuntii: “Cine da aceasta fata ca sa fie sotie acestui barbat?” Raspunsul vine din partea tatalui care a adus-o la altar: “Mama ei si cu mine”. Nunta este si o promisiune pe care fiecare dintre cei doi o fac familiei celuilalt. Ei s-au chinuit sa creasca copilul ajuns acum la maturitate. Bineinteles ca nu-l dau usor si nu-l dau oricui! Lor nu le este indiferent ce se va intampla de acum inainte cu copilul lor! Pentru ca o casatorie sa fie “dupa voia Domnului”, ea trebuie sa aibe si acordul parintilor. Dumnezeu ne comunica voia Sa prin intermediul parintilor nostri.

IV. Legamantul dat in fata Bisericii
O nunta nu se face in parc, numai intre cei doi si un popa/preot. Nunta normala se desfasoara in prezenta familiilor si in biserica. Aceasta nu din cauza decorului impunator, ci din cauza ca cei doi crestini fac parte dintr-o comunitate crestina numita Biserica lui Christos. Ce fac cei doi este “legat” de Biserica. O eventuala despartire va fi sanctionata de Biserica cu excluderera celor vinovati.

Cat de stranie este expresia neinteleapta: “Nu se baga nimeni in familia mea!” Nimeni n-ar trebui sa spuna: “E treaba noastra! Numai noi doi suntem afectati si numai noi doi vom hotari ce trebuie sa facem.”

Adevarul este ca nimeni nu traieste pe o insula pustie, ci face parte din marea familie a celor care-l inconjoara. Le uram celor doi sa faca nunta gandindu-se la legamintele pe care le fac astazi: unul cu Dumnezeu, unul cu celalalt, unul cu familia partenerului de viata si unul cu Biserica din care fac parte.

Legamantul casatoriei

Publicat la 2012-05-03 de Traian

Veţi trăi împreună sfânta taină a căsniciei? Vă veţi iubi, vă veţi consola, vă veţi respecta şi vă veţi cinsti şi veţi fi alături la bine şi la rău, în boală şi în sănătate; şi, renunţând la orice altceva, vă veţi păstra unul pentru celălalt atât cât veţi trăi? Dacă asta doriţi, răspundeţi: "Da."

Ce se întâmplă cu "da"-urile? Trăim într-o societate în care auzim mereu "nu vreau", "nu pot", "nu fac". Să ne amintim de vremurile când cuvântul omului era luat drept zălogul lui. Când o persoană spune: "Voi face", sau "vreau", nu înseamnă că spune "se poate", "aş putea", "poate", "cine ştie!" înseamnă că va îndeplini cu siguranţă ce a spus, fără nici o urmă de îndoială. "Da"-ul acesta rostit la cununie este cel mai mare dintre toate da-urile. El înseamnă că orice voi face, voi face întotdeauna pentru tine. Te-ai gândit vreodată la acest lucru? "Pentru totdeauna" este un timp luuuuunnnnnngggg! S-ar putea să fie vorba despre cincizeci sau şaizeci de ani în care să ai de foarte multe ori ocazia sau să fii provocat să regreţi că ai spus acel "da". Dar esenţialul este că ai făcut-o; ai rostit "da"-ul şi ai avut probabil mulţi martori. Domnişorul, domnişoara de onoare, precum şi toţi invitaţii te-au auzit spunând "da". Mai mult decât ei, te-a auzit Dumnezeu când ai spus "Da!" Este important să înţelegem că o căsătorie este un legământ, nu un contract. Un contract este o înţelegere între părţi, care are la bază anumite condiţii şi clauze, şi care poate fi anulat prin consimţământ mutual, dacă aceste condiţii sau clauze nu au fost respectate. Un contract are răspundere limitată şi are ca fundament lipsa de încredere. Un legământ are obligaţii şi răspunderi nelimitate şi se fundamentează în totalitate pe încredere. Termenul "legământ" îşi are originea în Biblie şi are întotdeauna sensul de înţelegere permanentă. Legămintele lui Dumnezeu cu omul nu conţin părţi neclare sau clauze omise.

Căsătoria este cel mai sfânt dintre toate legămintele omeneşti. Dacă există vreun "da" care nu ar trebui rostit cu uşurinţă, acela este "da"-ul de la căsătorie. Familia şi naţiunea plătesc un preţ extraordinar pentru desconsideraţia manifestată faţă de cel mai sfânt legământ. O dată cu ruperea legământului pecetluit prin acest mic cuvânt "Da" au fost îndurerate multe inimi. Nu aceasta a fost intenţia lui Dumnezeu cu privire la căsătorie. El a oferit un plan mai bun, o cale mai bună. Biblia însăşi este împărţită în două părţi: Vechiul Legământ şi Noul Legământ. Vechiul Legământ sau Vechiul Testament sunt relatarea a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru copiii lui Israel, precum şi legămintele făcute cu aceşti oameni înainte de naşterea lui Cristos. "Dar cu tine fac un legământ; să intri în corabie, tu şi fiii tăi, nevastă-ta şi nevestele fiilor tăi împreună cu tine... Fac un legământ cu voi că nici o făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului şi nu va mai veni potop ca să pustiască pământul. Şi Dumnezeu a zis: "Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine şi voi şi între toate vieţuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu, pe care l-am aşezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine şi pământ" (Geneza 6:18, 9:11-13). în relatarea Genezei, aflăm că Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe, un om neprihănit. Noe a fost cruţat când pământul a fost distrus de potop, pentru că era un om după voia lui Dumnezeu. A fost un om al legământului, făuritor şi păstrător al legământului. Dumnezeu face cu Noe un legământ prin care îi promite că el şi familia lui vor fi salvaţi, dar şi că nu va mai nimici niciodată pământul prin potop. Iar această promisiune făcută era un legământ valabil pentru toate generaţiile viitoare. Şi pentru aceasta s-a dat un semn, aşa cum s-a întâmplat cu cele mai multe legăminte făcute de Dumnezeu, un fel de simbol, act sau ritual care să rămână ca aducere aminte a legământului făcut, în cazul lui Noe, semnul a fost curcubeul care ne aminteşte şi astăzi de acel legământ. "Voi pune legământul Meu între Mine şi tine şi sămânţa ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veşnic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeul tău şi al seminţiei tale după tine. Acesta este legământul Meu pe care să-l păziţi între Mine şi voi şi sămânţa ta după tine; tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur... şi acesta să fie semnul legământului dintre Mine şi voi” (Geneza 17:7,10-11). în exemplul de mai sus, observăm că Dumnezeu încheie un legământ cu Avraam şi cu întregul popor al lui Israel. Dumnezeu îi oferă lui Avraam promisiunea unui pământ binecuvântat, precum şi belşug pentru el şi urmaşii săi. Dar în acest legământ se formulează o condiţie: copiii lui Israel trebuie să-I fie credincioşi şi dedicaţi lui Dumnezeu, precum şi să respecte tăierea împrejur. Sângele joacă un rol important în cele mai multe legăminte încheiate în Vechiul Testament. Sângele era viaţa; fără sânge nu exista viaţă. Putem vedea în întregul Vechi Testament că sângele legământului este o temă care se repetă. De obicei când se făcea un legământ, el era pecetluit prin sacrificarea unui animal. Preţul sângelui este expresia seriozităţii legământului. Cel care încheia un legământ trebuia să îşi pună mâinile pe capul animalului, ca un act de transfer. Acest gest însemna că cel care făcea legământul şi-ar fi dat viaţa pentru ca acest legământ să fie dus la îndeplinire. Practica aducerii cu regularitate a jertfelor în Vechiul Testament amintea poporului Israel de legămintele făcute cu Dumnezeu şi de seriozitatea lor. La tăierea împrejur, Dumnezeu a cerut pentru prima dată ca sângele cu care se pecetluia legământul să fie sânge omenesc. A fost ca un semn de aducere aminte pentru cei care au făcut legământul.

Vechiul Legământ a luat sfârşit cu cea din urmă jertfă personală - jertfa lui Cristos care Şi-a dat viaţa Sa. Crucea a rămas până astăzi un simbol al sacrificiului şi al sângelui care a curs pentru mântuirea noastră. "Voi să slujiţi Domnului, Dumnezeului vostru, şi El vă va binecuvânta pâinea şi apele, şi voi îndepărta boala din mijlocul tău. Nu va fi în ţara ta nici femeie care să-şi lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin" (Exodul 23:25-26). Cele mai multe dintre legăminte sunt condiţionale, în cazul acestui legământ, Dumnezeu le cere copiilor Săi să îi slujească. De ce n-ar vrea ei aşa ceva? Bună întrebare! Slujirea lui Dumnezeu aduce binecuvântarea belşugului, a sănătăţii, a urmaşilor şi a unei vieţi îndelungate. "Ionatan a făcut legământ cu David, pentru că-l iubea ca pe sufletul lui. A scos mantaua pe care o purta, ca s-o dea lui David; şi i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul şi încingătoarea lui" (1 Samuel 18:3-4). în legământul dintre Ionatan şi David are loc un schimb de lucruri. Ei îşi schimbă mantalele (care erau un semn al poziţiei lor de autoritate şi în acelaşi timp simboluri ale bogăţiei lor)., săbiile şi arcurile (semn al protecţiei)., cingătorile (expresia vulnerabilităţii sau a deschiderii unuia faţă de celălalt, precum şi a dedicării faţă de urmaşi). Esenţialul era "ce-i al meu e şi al tău, am să te apăr pe tine şi pe copiii tăi". "Pentru că Domnul a fost martor între tine şi nevasta din tinereţea ta, căreia, acum nu-i eşti credincios, măcar că este tovarăşa şi nevasta cu care ai încheiat legământ! Nu ne-a dat unul singur Dumnezeu suflarea de viaţă şi ne-a păstrat-o? Şi ce cere acel Unul singur? Sămânţă dumnezeiască!" (Maleahi 2:14,15).

Căsătoria este un legământ. Este cel mai sfânt legământ. Putem extrage multe învăţături din citatele şi exemplele pe care le-am dat. Însă, pentru a le face să fie eficiente în vieţile noastre, trebuie să luăm hotărârea de a ne supune Cuvântului lui Dumnezeu mai mult decât propriilor noastre emoţii şi dorinţe sau obiceiurilor acceptate de lumea din jurul nostru.

Legământul de căsătorie este un legământ pe viaţă. Cristos ne-a spus că în cer nu vom mai fi căsătoriţi. Angajamentul pe care îl facem se referă la viaţa noastră de aici, de pe pământ. Planul pe care Dumnezeu l-a avut în vedere şi care era perfect a fost ca aici să nu existe divorţ. Isus afirmă că divorţul a fost îngăduit din pricina împietririi inimilor, în divorţ, de cele mai multe ori, unul dintre soţi alege să nu ierte. Nu chiar întotdeauna se întâmplă astfel, dar aşa este în majoritatea cazurilor. Dumnezeu ne cere să ne iertăm unii pe alţii, pentru ca şi noi să fim iertaţi de El. Chiar şi în cazul adulterului, cel mai bun lucru ar fi să ierţi şi să cauţi să depăşeşti o astfel de situaţie. Harul lui Dumnezeu este suficient de mare pentru a-ţi acoperi toate lipsurile şi a-ţi vindeca toate rănile. El îţi poate reda forţa ca "să alergi mai departe în cursă".

Legământul căsătoriei este valabil de-a lungul generaţiilor. În ultimele decenii, cel mai important factor de distrugere a societăţii a fost divorţul. El este una dintre cele mai teribile cauze care distruge familie după familie. De obicei, copiii sunt afectaţi mai mult decât părinţii lor. Divorţul poate aduce blestemul peste generaţiile ce vor urma şi numai puterea salvatoare a Domnului Isus îl poate schimba. Pe de altă parte, un cuplu în care cei doi rămân credincioşi legământului făcut, poate aduce numai binecuvântări peste urmaşii săi, din neam în neam.

Legământul căsătoriei cuprinde totul. Legământul căsătoriei presupune să renunţi la drepturile tale. Când spui "Da", ar trebui să însemne „Îţi dau tot ce am eu. Îţi dau trupul meu, banii mei, bunurile mele, visurile mele; am să te apăr, chiar dacă ar trebui să-mi dau viaţa pentru tine. Am să fiu sincer cu tine şi voi fi fără ascunzişuri faţă de tine în orice privinţă".

Legământul căsătoriei este sub semnul sângelui. Dintre toate vieţuitoarele, femeia este singura fiinţă care are himen. Dacă o femeie rămâne fecioară până la căsătorie, exceptând cazurile când vreo traumă îi afectează himenul, ea va sângera în timpul consumării actului de unire cu soţul ei. Iată un alt motiv care relevă importanţa principiului abstinenţei. La facerea femeii, Dumnezeu a fost foarte minuţios. Raporturile sexuale sunt îngăduite numai în cadrul căsătoriei. Acest act trebuie să fie pecetea celui mai preţios dintre legăminte. După angajamentul afectiv al inimii, urmează angajamentul verbal, iar apoi sigiliul fizic prin păşirea în relaţia sexuală. Nu uita că pentru Dumnezeu căsătoria este deosebit de importantă şi se află sub semnul sângelui Său. Dacă nu ai fost virgină când te-ai căsătorit, trebuie să-I mărturiseşti aceasta lui Dumnezeu şi să primeşti iertarea Lui. Dumnezeu este un restaurator. El poate reda candoarea, inocenţa şi sfinţenia căsătoriei tale.

Tradiţiile ceremoniei de nuntă. Cele mai multe obiceiuri de nuntă îşi au rădăcinile în legământ. Cu toate acestea, multe cupluri nu înţeleg adevărata semnificaţie a celor mai multe dintre ritualuri.

Locul pe care trebuie să-l aibă părinţii. Părinţii trebuie să joace un rol important în căsătorie. Rolul lor începe o dată cu creşterea copiilor. După aceea urmează formarea lor, să le sădească în inimi dragostea pentru Dumnezeu şi să le dea sfaturi când sunt în perioada de dinainte de căsătorie, într-un cămin creştin, binecuvântarea şi sprijinul părinţilor în noua legătură sunt deosebit de importante. Astfel, părinţii sunt invitaţii de onoare, ei supraveghează şi aprobă tot ce se întâmplă.

Locul familiilor celor doi. Este reprezentativ ca, în orice legământ, fiecare familie, clan sau trib să îşi dea aprobarea şi să-i sprijine pe membrii familiei care păşesc într-o astfel de unire.

Mirele intră primul în sală. Mirele este iniţiatorul. El ar trebui să fie primul care să ceară tatălui mâna fetei. El este cel care trebuie să-i facă propunerea fetei. El intră primul pentru a-şi aştepta şi primi mireasa, tot aşa cum Cristos îşi aşteaptă în ceruri mireasa Sa, biserica.

Tatăl îşi conduce fata. Acest gest semnifică acordul pe care şi-l dă tatăl pentru legământul dintre cei doi. El mai simbolizează transferul autorităţii şi responsabilităţii asupra fetei, de la el, ca tată, la soţul ei. În acelaşi fel, tatăl mirelui poate să-şi prezinte fiul miresei. El dovedeşte astfel că şi-a educat copilul în aşa fel încât să fie un om de cuvânt, învăţându-l răspunderile care-i revin ca soţ.

Procedând astfel, amândoi părinţii pecetluiesc legământul pentru binele familiilor lor.

Rochia albă de mireasă. Folosirea albului simbolizează puritatea şi sfinţenia legământului căsătoriei. Cei mai mulţi oameni consideră că albul este reprezentativ pentru virginitatea miresei. Este un gând frumos şi poate fi adevărat - dar curăţia legământului este adevărata intenţie a ţinutei albe.

Strângerea mâinii drepte a celuilalt. Strângerea mâinii drepte este de obicei semnul încheierii acordului sau legământului. Mâna dreaptă a fost din cele mai vechi timpuri mâna cu care se ţinea sabia, întinderea mâinii drepte simboliza pacea şi securitatea. Ideea era că atunci când mâna care ţinea sabia era ocupată pentru a încheia un acord de pace, ea nu mai putea fi folosită pentru a începe un atac sau o ofensă.

Inelele de nuntă. Cele mai multe dintre legămimtele" Vechiului Testament au un fel de semn de aducere aminte - curcubeul, un altar etc. Verigheta este semnul de aducere aminte a legământului făcut. Ea reprezintă pentru ceilalţi un semn că această persoană a fost cerută de altă persoană şi-i aparţine acesteia.

Purtarea vălului. Aceasta arată exclusivitatea relaţiei. Ea se păstrează numai pentru privirea lui.

Declararea soţului şi a soţiei. Este anunţul către toţi martorii că cei doi au fost dăruiţi unul altuia şi legământul a fost încheiat. Ceilalţi trebuie de-acum să stea deoparte.

Semnarea în cartea oaspeţilor. Este un gest pe care îl fac cei care au fost martori la legământul celor doi. Martorii au rolul de a ajuta ca legământul să fie ţinut, faţă de oricine ar încerca să intervină sau să-i despartă pe cei doi. Când invitaţii semnează în cartea oaspeţilor, ei spun de fapt: "Da, am văzut, ei au încheiat un legământ. Nu te amesteca".

Împărţirea unul altuia din tort. Termenul evreiesc pentru legământ însemna de fapt a dărui hrană, împărtăşirea hranei simbolizează dăruirea bunurilor fiecare celuilalt. Ea mai înseamnă că fiecare primeşte lucruri bune. Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru revelaţia Sa cu privire la legământ. Primii noştri ani de căsnicie au fost presăraţi cu probleme financiare, mutări dese, schimbări de locuri de muncă, atitudini egoiste şi copii. Am experimentat provocările unor momente tensionate când părea mult mai uşor să evităm conflictul şi să ne despărţim. Numai mila lui Dumnezeu şi legământul pe care l-am făcut ne-au ajutat să rămânem împreună. Cuvântul "D" n-a fost îngăduit în vocabularul nostru. Şi ne-am decis să înfruntăm împreună toate provocările! Nu ne-am hotărât de la o zi la alta sau de la un conflict la altul dacă să mai stăm sau nu împreună. Această decizie am luat-o la 14 august 1971, atunci când înaintea lui Dumnezeu şi a unei biserici pline de martori am spus "Da".

Marriage does not rest within the criteria of a contract but rather that of a covenant. A fundamental difference between a contract and a covenant is that a contract is cut between two human parties and agreed upon as a matter of honor, and legal proceedings are in place to enforce such private agreements. The covenant of marriage is different in that it is cut between three parties, namely a man, a woman, and God. Now certainly there are people who get married who do not believe in God, and yet they follow the prescriptions traditionally associated with a covenant and not a contract. A covenant rests on the concept of a power higher than Man which gives proper authority to carry out any particular end that the covenant is seeking to attain.

Iti dau acest inel ca simbol al dragostei si al loialitatii mele. O data cu aceasta verigheta, iti daruiesc inima si sufletul meu. Te rog sa porti aceasta verigheta, ca sa iti poti aminti intotdeauna aceasta zi. Ziua nuntii noastre. Asa cum aceasta verigheta nu are un sfarsit, nici dragostea mea pentru tine nu se va sfarsi. Te aleg sa imi fi sotie acum si pentru totdeauna. Eu,Adi, te iubesc. Tu esti prietena mea cea mai buna. Azi ma daruiesc tie in taina casatoriei. Promit sa te sprijin si sa te incurajez, sa te iubesc in momentele bune, dar si in cele rele. Promit sa te pretuiesc si intotdeauna sa am cea mai mare stima pentru tine. Iti ofer acest inel ca dovada a dragostei si devotamentului meu. Iti dedic tot ceea ce sunt si ceea ce voi fi in calitate de sot. Cu acest inel te iau in casatorie si imi unesc viata cu a ta.